

στὸς Θρακίους γέρον Π. Καβαλάρη, ὅστις εἶχε πέσει εἰς τὴν θάλασσαν, εὐρισκόμενος ἐν καταστάσει ἐσχάτης μέθης.

— Συστάντος, ὡς γνωστὸν, ἐνταῦθα ὑποταμίει ὑπὸ εἰσπραξίν των φόρων ἐπιτηδεύματος καὶ οἰκοδομῶν ἀπὸ τοῦ 1887 καὶ ἐντεῦθεν, διωρίσθη ὑποταμίς κ. Κ. Φ. Γρύμπλας, ὑπάλληλος χρηστότατος καὶ δραστηριότατος. Ἀλλὰ διατὶ εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦτον νὰ μὴ ἀνατεθῆ καὶ ἡ εἰσπραξίς των καθυστερουμένων τοῦ ἡμετέρου δήμου, ἀτινα δυστυχῶς αὐξάνουσιν ὄλονεν; Οὐδὲν ἄλλω δ' ἔχουσι δίκαιον οἱ γράφοντες, ὅτι ἡ σύστασις τοῦ ὑποταμείου διὰ προσωπικούς λόγους γενομένη, θέλει παρεσχεῖ ἐμπόδιον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ καταπιέσει τοὺς φορολογουμένους, διότι πρῶτον μὲν ἡ ὑπαρξίς ὑποταμείου δὲν ἐμποδίζει τὴν των εἰσπρακτῶρων καὶ δεῦτερον ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Γρύμπλα εἶναι ἐν περιπέλειον ἐχέγγυον οὐ μόνον τῆς ἐπιμελοῦς εἰσπραξίως των χρημάτων τοῦ δήμου, ἀλλὰ καὶ ἀκριβοῦς καὶ ἀμερολήπτου. Ἐπρεπε δὲ ἀντὶ νὰ παραπονῶνται τινες, τούναντιον νὰ ἐκδηλώσιν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τοὺς προκαλέσαντας τὴν σύστασιν τοῦ ὑποταμείου.

— Τὴν παραμονὴν τῆς πρωτοχρονιᾶς γενομένης συμπλοκῆ ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς, ἐπληρώθησαν διὰ μαχαίρας τρεῖς, ἐν οἷς ἐπικινδυνώτερον ὁ ὑπόδικος Χαρμάνης, ἀλλὰ τοῦ σκοποῦ καλέσαντος διὰ πυροβολισμοῦ εἰς τὰ ὄπλα τὴν φρουράν, ἐπανῆλθεν ἡ τάξις, των πρωταγίων φυλακῶν θέντων ἐν ἰδιαιτέροις δωματίοις.

— Ἀ ἐγνώμεν ἐν τινι ἐφημερίδι ὅτι ὁ ἐν Πειραιεῖ κ. Ἐμ. Φραγκόπουλος προτάνευκε τῆ ἐκεί φιλοπόρφω ἐταιρίᾳ δακτ. ἐκείτον ὑποτιθεῖται ἀμὲν καὶ τὴν ἐν Βομπούπολει δι' ὀργάνωσιν **φυλανθρωπικοῦ ὑπὲρ των ἐν Πειραιεῖ πτωχῶν** χροῦ. Ἀποῦ συγχαρῶμεν τὸν κ. Φραγκόπουλον διὰ τὴν ἐκ τῆς μεγάλης του περιουσίας διαθέτην ἑκατοντάδραχμον συνδρομὴν (ἔστω καὶ μικράν) ὑπὲρ των πτωχῶν, ἐκφράζομεν τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν διὰ τὸ γράφειν, ἐκτός ἀν ἐγράφη χάριν παιδιᾶς: Ὁ κ. Φραγκόπουλος, ἐκ γενετῆς Ἑρμοπολίτης, πάντοτε λησμονήσας τὰ πρὸς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ καθήκοντα, σακιδ. λωδῶς μάλιστα καὶ διὰ μέτων οὐχὶ τοσοῦτον εὐπρεπῶν ὑπεκρυγῶν καὶ τὰς πρὸς τὴν μεγάλην πατρίδα ὑποχρεώσεις του, ἔρχεται ἤδη νὰ ἀναλάβῃ τὴν θέσιν διδασκάλου πρὸς τοὺς τέως συμπολίτας του, ὑποδεικνύων αὐτοῖς, τίνι τρόπῳ νὰ δείξωσι τὰ φιλόφθωπα αὐτῶν ἀθρήματα, συντρέχοντες τοὺς πτωχοὺς **τῆς νέας του πατρίδος**. Ἀντὶ ὁ κ. Φραγκόπουλος νὰ ὑπόσχεται τὴν ὀργάνωσιν χοροῦ ἐν Σύρῳ (ὅπου βεβαίως ἢ φωνὴ του οὐδ' ἄρα ἀκούεται, οὐδ' ὑπ' αὐτῶν των οἰκειοτάτων του) ἀν ἤθελε νὰ δειχθῆ φιλόφθωπος, ἀς ἤνοιγε τὸ ταμεῖόν του, παρέχων ἀφθόνως εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς Σύρου, τοῦ Πειραιῶς ἢ ἄλλους καὶ τότε θὰ ἐδέχτο τὰ συγχρητήρια καὶ ἡμῶν καὶ πάντων, ἐνῶ τώρα οὐδὲν ὠφελεῖται ἢ νὰ διδῇ ἀφορμὴν ὅπως γίνηται περὶ αὐτοῦ λόγος, πράγμα τὸ ὅποιον δὲν τῷ συμφέρει πάντοτε.

— Εὐχάριστος ἐμάθομεν ὅτι τῆς προτίσει τοῦ Εἰσαγγελέως, τὸ συμβούλιον των ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν ἠθῶσπε πικρῶν τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας κ. Ἐπαμεινώνδαν Γρέζον, κτηγορηθέντα δι' ἐκλογικὰς ἐπεμβάσεις, κατὰ τὰς τελευταίας δημοτ. ἐκλογὰς. Συγχαιρομεν καὶ τῷ κ. Γρέζῳ καὶ τοῖς κ. Πρωτοδίκαις: οἱ τινες ἐν τῇ εὐθυδικίᾳ αὐτῶν ἀπένευξαν δικαιοσύνην.

— Συμβολαιογράφος Πάρου διωρίσθη ὁ τέως ἐνταῦθα δικηγόρος κ. Φραγ. Π. Σπρρῆς, καλοῦ πατρὸς κάλλιστον τέκος.

— Ἀφίχθη ἐκ Πατρῶν ὁ φίλτατος κ. Δημ. Βοκοτόπουλος.

— Κατὰ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον συνελήφθη καὶ παρεπέμφθη πρὸς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν, ὁ ἀρχαῖος ἀμαρτωλὸς Νικόλαος Κασέτας, κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ ἐνὸς ἐριφίου, νομίζομεν, εἰς Κίον. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς τὸ πλεῖστον τοῦ βίου διάζωντος τούτου Ἑρμοπολίτου, ἀνέμνησε τοῖς παλαιότεροις των συμπολιτῶν ἡμῶν τὰ κατὰ τὸν βίον καὶ τὰ ἄθλα αὐτοῦ ἀτινα παιῖδες, ἐπὶ ἡρώμεθα ἐπὶ τὸ ῥομαντικώτερον διηγούμενα παρὰ των τότε πρεσβυτέρων. Ἐνθυμούμεθα ὅτε οὗτος πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως μετέβη εἰς τὸ **παλατιῶτατον των Ἑλλήνων ἐπαγγελμάτων**, ἔχων ὑπ' αὐτόν, τὸν Γέρω-Βασίλη Ῥουκουνιώτην (χρηματίσαντα πρωτοπαλήκαρον τοῦ Νέγρου καὶ Κανταρτζῆ-Γιάννη), τοὺς Ἑρμοπολίτας Ἀγάπιον Αἰγινίτην καὶ τὸν ἀδελφόν του, τὸν γνωστότατον Τουρκοβασίλην, τὸν Καρχαγιάννην, τὸν Ψαθῆν καὶ ἄλλους, πάντας τὸν βίον κακῶν κακῶς τελειότησαντας. Ἐνθυμούμεθα εἴτα, ὅτε ὀλίγον μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν (τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1862) οὗτος ἐπιβαίνων ταχυπλοῦ φέροντας τὸ ῥομαντικὸν τότε ὄνομα «Δημητράκης Γρίβας» ἀφίχθη ἐδὼ κρυφίως μετὰ των συντρόφων του, ὅπως λεπλατήσῃ τὴν πόλιν, ἀλλὰ προδοθεὶς εἰς τὴν ἐξουσίαν κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ τετάρτου λόγου τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἔχοντας κλειόμενους τοὺς μακαρίτας Ν. Γιασεμολαδάν καὶ τὸν ἡμετέρον ἀδελφόν Γεώργιον καὶ τὸν ἐπιζῶντα Μ. Χαλῆ Χατζαδάου, ἀποτελούμενου δὲ ἐξ ὀλοκλήρου ὑπο των ἡμετέρων συμπατριωτῶν Κερδαμουλιτῶν. Καὶ ὁ μὲν Κασέτας συνελήφθη εἰς τὸν Ποταμὸν παρὰ τὰ Κερδαμουλίτικα, τῆ ὑποδείξει ἐνὸς παιδῶς, ὑπὸ των νῦν μὲν ποσειδυτῶν τότε δὲ ἀκρίμων ἀνδρῶν των συμπατριωτῶν μας Παντελεῆ Φουδάδη, Χατζῆ Ἀγγέλου καὶ Στρ. Ζυλώτα, ὁ κέλης αὐτοῦ κατελήφθη ἠγυροβολημένος κάτωθεν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, οἱ σύντροφοι δὲ τοῦ Κασέτα διεσκορπίσθησαν ἐνταῦθα κρυβέτες καὶ δραπετεύσαντες. Ὁ Κασέτας τότε κατεδικάσθη εἰς ἰσόβιον δεσμῶν, ἐξεληθὼν τῷ 1880 διὰ χάριτος, θεωρούμενος ἀποθνήσκων· ἀλλ' ἦδη ἐκ τῆς συλλήψεώς του διὰ κλοπὴν ἐνὸς ἐριφίου, οἱ μὲν πρεσβύτεροι μνησθάνουσιν ὅτι ζῆ, ἀφίχθεις ἐνταῦθα ἐκ Σαύρου διὰ μικρὰς λέμβου, οἱ δὲ νεωτεροὶ ἀκούουσι τώρα τὸ πρῶτον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὰ ἄθλά του.

— Ἡ Ἰνφλουέντζα ποιεῖται θραύσιν πολλαχῶς τῆς Εὐρώπης ἐπιδραμοῦσα ἤδη καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ Αἴγυπτον, ὅπου ἀπέθανε καὶ ὁ Χεδίβης, νέος ἔτι τὴν ἡλικίαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, ἀνεψιὸς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως καὶ μέλλον βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ των Ἰνδιῶν, δούξ τοῦ Κλαρέντζ ἀπέθανεν ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου, ὡς καὶ ὁ πρίγκηψ Γουσταύος τῆς Σαξ-Βεϊμάρ, νοσοῦσι δὲ ἡ Τσαρίνα, οἱ βασιλεῖς τοῦ Βελγίου καὶ ἄλλαι ἐστεμμέναι κεφαλαί. Ἐν Ἀθήναις δὲ νοσοῦσι πολλοὶ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ἐν οἷς καὶ ἐπισημότητες, ὡς ἐν παραδείγματι ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης, ὁ γηραιὸς ναύαρχος Μιλτιάδης Κανάρης καὶ ὁ ὑποστράτηγος Ἡρακλῆς Πετιμεζῆς.

— Ἐν Ἀγρινίῳ κατεσχέθη κίβδηλον ἑκατοντάδραχμον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καθὼς καὶ ἐν Κηφάλαις δύο εἰκοσιπεντόδραχμα.

— Εἰς τὴν ἀστυνομίαν συνιστῶμεν νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς κατὰ τῆς ἐπαιτείας, ἥτις ὑπὸ πολλὰς μορφὰς μᾶς βασανίζει, ἰδίως δὲ νὰ κταδιώξῃ τοὺς ὀκνηροὺς ἐκείνους, οἵτινες τὰς ἐρησασίμους ἰδίως ἡμέρας περιέρχονται διὰ μανθουλίων, ζητοῦντες δ' ἄθην συνδρομὴν ὑπὲρ πτωχῶν οἰκογενειῶν.

— Εἰς τὸν φίλτατον κ. Ἀλέξ. Π. Κωνσταντινίδην ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνείου, ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τῆς ἀγαπητῆς του μητρὸς Μαριέττας, χήρας τοῦ ποτὲ καθηγητοῦ Περικλέους Κωνσταντινίδου. Ἡ μακαρίτις ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα τῆς καλῶς ἀποκατεστημένα, ὧν ὁ πρεσβύτατος κ. Ἀνέστης εἶναι ὁ εὐφυὴς καὶ βέλτερος ἰδιοκτητὴς τῶν γνωστῶν ἐν Ἀθήναις τυπογραφικῶν καταστημάτων. Ὁ «Ἡλιος» συλλυπεῖται τοῖς τέκνοις τῆς θανούσης, εὐχόμενος αὐτῇ τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ αἰώνιαν ἀνάπαυσιν.

— Ἐν Τήνῳ ἀπέθανε τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ὁ **Νικόλαος Ἀγγελίδης**, διατελέσας ἐκεῖ δημοκριτικὸς πᾶρροδρος, δημοτ. σύμβουλος καὶ μέλος τῆς Ἐφορῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Βυαγγελιστρίας, ἀνὴρ ὅστις ἐπὶ πολὺ διηύθυνε τὰ τῆς πολιτικῆς τῆς πατρίδος του, ἐν ᾗ ἔχει μετὰ μὲν μεγάλην ὑπόληψιν καὶ ἠγάπησεν ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του, πρὸς οὓς πολυεὶδῶς καθιστάτο χρήσιμος, ὑπερητῶν αὐτοὺς προθύμως, ἀφιλοκερδῶς καὶ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἀγαθότητος. Τὸν Ἀγγελίδην ἐγνωρίζομεν οἱ Ἐρμούπολιται τῷ 1833, ὅτε οὗτος διορισθεὶς ἐπὶ τινι γρόνον ὑπὸ τοῦ κ. Βαφιαδάκη γραμματεῦ τοῦ ἡμετέρου δήμου, ἀφῆκεν ἐποχὴν διὰ τὴν χρηστότητα αὐτῆς, τὴν προθυμίαν καὶ ἀφιλοκερδίαν, μετ' ἧς ὑπηρετεῖ πάντας τοὺς Ἐρμούπολιται ἀδικρίτως κομματισμῶν προσωπικῶν συμπαιδιῶν, αὐτὸς μὴ καταδεχθεὶς ἐν τῇ χρηστότητί του, νὰ γίνῃ ὄργανον τοῦ περὶ τὸν τότε δήμαρχον κίρκου. Ὁ Ἀγγελίδης ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθήκοντων του δὲν εἶχε πάθη ἴδια, οὐδ' ἐγένετο τὸ ὄργανον τῶν παθῶν ἄλλων, ἀσχολούμενος μόνον πῶς νὰ ἐκτελῇ τὸ καθῆκόν του, προσπορίζομενος ἅμῃ καὶ φίλου· οὐχὶ ἐχθρῶς, εἰς τὸν διορίσαντα αὐτόν, ἂν καὶ ὁ Ἀγγελίδης, ὑπόρος ἀνὴρ ἐκ κληρονομίας, φιλεργὸς δὲ πᾶ ποτε καὶ ἐχθρὸς τῆς ὀκνηρίας καὶ φυγοπονίας, δὲν ἐζήτησε τὴν θέσιν, οὐδὲ προσεπάθησε νὰ τὴν διατηρήσῃ καταραδιουργῶν καὶ διαβάλλον τὸς πάντας, ἀλλ' ἐδέχθη αὐτὴν πρόσενεχθεῖσιν. Ἀποχωρήσας δ' ἐντεῦθεν ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια πάντων φίλων καὶ ἐχθρῶν, διότι ἐπικταλαμβάλομεν, τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως δὲν μετεχειρίσθη οὐδ' ἐπὶ ἰδιοπραγείᾳ προσωπικῇ καὶ τῶν περὶ αὐτῶν, οὐδὲ ὅπως ἐδικαίωσεν τὰ πάθη του, ἀδικηρῶν διὰ τὰ ἔφη τῶν ἐχθρῶν καὶ τὴν βύβλαν τοῦ μίσους, ἣν ἤθελεν ἐξεγείρει κατὰ τοῦ ἐνεκα εὐνοίας, δόντος αὐτῷ τὴν θέσιν. Ὁ Ἀγγελίδης, ἂν καὶ ἔσχε πολλὰς περιπτώσεις νὰ ὠφελῆθῃ, περιεφρόνησε πάντοτε τὰ χρήματα καὶ διὰ τοῦτο ἀποθνήσκει κενταλιπῶν ἐλαχίστην περιουσίαν, ἣν μείζονα παρέλαβε παρὰ τῶν γονέων αὐτοῦ, ἀλλ' ἀφῆκεν ὀπισθὲν τοῦ τὴν μνήμην τῆς ἀγιότητος καὶ χρηστότητος του. Ἐστῶ σοι αἰώνια ἡ μνήμη, ἀγαθὸ καὶ χρηστὸ φίλε.

— Ἐκατοντούτις σχεδὸν ἀπέθανεν πρεσβυτάτη τῶν ἐν Σύρῳ Καρδαμυλιτῶν, ἡ μήτηρ τῶν ἐνταῦθα συμπαιτωριῶν ἡμῶν ἀδελφῶν Τζάγκαρα **Εἰρήνη** καὶ ἐκηδεύθη ἐν συροσῇ πολλοῦ πλήθους, τιμῶντος καὶ ἀγαπῶντος τὰ τέκνα αὐτῆς, οἷς συλλυπούμεθα ἐκ ψυχῆς, εὐχόμενοι τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ αἰώνιαν ἀνάπαυσιν.

— Καὶ ὁ συμπαιτωρὴς ἡμῶν κ. Νικόλαος Μ. Λιγνός

ἐθρήνησε τὴν ἀγαπητὴν αὐτοῦ σύζυγον **Παρασκευὴν** ἀποθανοῦσαν νεωτάτην τὴν ἡλικίαν.

— Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους, ἡ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιοτάτη τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων «Ἐφημερίς» μεγεθυνθεῖσα, ἐγένετο ἡ μεγίστη τῶν ἐν Ἀθήναις καθημερινῶν ἐφημερίδων. Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» καὶ εἰς τοὺς ἰδρύσαντας αὐτὴν ὀφείλει ἡ ἐλληνικὴ δημοσιογραφία πολλὰ, διότι ἐπὶ ὕλικαῖς θυσίαις πρῶτοι ἐν Ἑλλάδι ἔδωκν ὄθησιν εἰς τὴν καθημερινὴν δημοσιογραφίαν προοδεύσασαν καὶ εὐδοκίμομένην ἐν ᾗ σήμερον καταστάσει. Οἱ σήμερον διευθύνοντες τὴν «Ἐφημερίδα» κ. κ. Ρούκης καὶ Γιαννόπουλος εὐφυῶς ἐργαζόμενοι καὶ ὕλικας ὑφιστάμενοι δαπάνας, κατέστησαν αὐτὴν ὄργανον ἐπιβαλλόμενον ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ, δύναται δὲ τις εἰπεῖν ὅτι εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς δεκάτης τετάρτης Ὀκτωβρίου συνέβαλεν οὐχὶ ὀλίγον ἡ «Ἐφημερίς», εἰς τὴν εὐχόμεθα βίον μακρόν καὶ πρόοδον ἐν τῷ δυσκόλῳ ἀγῶνι ἐν ᾧ σταδιοδρομεῖ.

— Ὁ φιλόκλος οἰνοπώλης κ. Δ. Παλαιολόγος, παρὰ τὸ γνωστὸν αὐτοῦ οἰνοπωλεῖον συνέστησεν ἰδιαίτερον χῶρισμα ἐν ᾧ καὶ ὁ μᾶλλον δύσκολος δύναται νὰ εὐχαριστηθῇ καὶ ἀπὸ τὰ νεώτατα καὶ Βυρωπαικώτατα ἐπιπλῆ καὶ ἀπὸ τὴν ποικιλίαν καὶ ἀρθονίαν τῶν οἴνων καὶ μεζέδων καὶ τὴν ἐκτακτον καὶ περιποιητικώτατην ὑπηρεσίαν. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας, ὅσοι δὲν μετέβησαν ποτε εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Παλαιολόγου, νὰ τὸ ἐπισκεφθῶσιν, ἔστω καὶ ἀπαξ, εἰμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι θελοῦσιν μείνει εὐχαριστημένοι.

— Ἀπὸ τῆς παρελθοῦσης ἐβδομάδος ὁ κ. Γ. Δροσίνης ἔπαυσε μετέχον τῆς συντάξεως τοῦ «Ἀστῆρος», ἀφιερῶντες ἐξ ὀλκλήρου εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἐστῆρας», ἧς τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ παρόντος ἔτους ἐκδοθὲν ἐπεβεβαίωσε τὰς ἐπαγγελίας τῆς διευθύνσεως αὐτῆς. Τὸ «Ἄστρ» ἤδη δι' ὑθίνει μόνος ἡ κ. Δ. Κακλαμάνος μετὰ τοῦ φίλτατου κ. Ἀριστείδου Βαμπᾶ, οὔτινος ἡ εἰς τὸ «Ἄστρ» συνεργασία νέας δυνάμεις προσέθηκεν εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐνοφῶντι Αἴγυπτον. Ἐλήρθσαν εὐχαριστῶ. Περιμένω γράμμα. — Ἐνδιαφερομένω (Ἡλιθῶ). Ἐνταῦθα. Γράμμα σου ἐλήφθη ταχυδρομικῶς. Ἐνωρίζετε τὴν ἀπάντησιν; Δίδεται δι' ἀνοικτῆς παλάμης καὶ ἀνομάζεται **μουνητῆ**.

Ἄριθ. 172

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Διακηρύττει ὅτι

Ὁ κύριος Δ. Φωτίου, μηχανικὸς, κάτοικος Ἀθηνῶν, διὰ τῆς πρὸς τὴν Νομαρχίαν ταύτην αἰτήσεώς του ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Δεκεμβρίου 1891, καταχωρηθείσης σήμερον ἐν σελίδι 481—482 τοῦ βιβλίου τῶν μεταλλείων, αἰτεῖται τὴν παραχώρησιν πρὸς αὐτὸν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντος μεταλλείου σιδήρου, μαγγανίου καὶ φειδαργύρου, κειμένου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σύρου καὶ ἐπὶ τῆς

νήσου Μυκόνου, εις την περιφέρειαν του ομώνυμου Δήμου και κατά τας θέσεις «Τουργιαλιὰ» και «Άγιος Ήλίας» αναφέρων ρητώς ότι :

α.) Ἡ αἰτουμένη πρὸς παραχώρησιν θέσις ἔχει ἔκτασιν μὲν ἐκ στρεμμάτων 44,685 καὶ 392 μ. τετραγωνικῶν, ὄρια, δὲ τὰ ἐξῆς· ἀνατολικῶς ἀκρωτήριο Ἀρμενιστὴ καὶ Θάλασσα μέχρις ἀκρωτηρίου Μακροκούφalon καὶ Θάλασσα μέχρις ὄρου Τουρλα· ἀρκτικῶς, ἀκρωτήριο Ἀρμενιστὴ καὶ θάλασσα μέχρις ὄρου Τουρλα καὶ μεσημβρινῶς, ἀκρωτήριο Γεμάταν καὶ θάλασσα μέχρις ἀκρωτηρίου Μακροκούφalon.

β.) Ὅτι ὑπόσχεται νὰ πληρῶνῃ κατ' ἔτος εἰς τὸ δημόσιον τοὺς φόρους οὓς ὀρίζει ὁ περὶ μεταλλείων νόμος, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν γαιῶν τῆς παραχωρηθησομένης ἐπιφανείας.

γ.) Ὅτι ὑπόσχεται πρὸς τούτοις νὰ συμμορφωθῇ κατὰ γράμμα καὶ νὰ ἀκολουθῆσῃ τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κἀνομισθησόμενον τρόπον τῆς μεταλλεύσεως συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἡ παρούσα διακήρυξις μετὰ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ αἰτουμένου δημοσιευθήσεται δαπάνῃ αὐτοῦ εἰς τὰς ἐφημερίδας «Ἡλίου» καὶ «Πατρὶς», θέλει δὲ τοιχοκολληθῆ τῇ φροντίδι τῶν οἰκείων Δημάρχων καὶ μείνῃ ἐκτεθειμένη ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς μῆνας εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ τοῦ Δήμου Μυκόνου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἡ περίμετρος τῆς πρὸς παραχώρησιν αἰτουμένης ἐκτάσεως καὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐνθα διαμένει ὁ αἰτῶν.

Πρὸς τούτοις ἡ παρούσα θέλει ἀναγινώσκεισθαι ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τρεῖς συνεχεῖς ἀπὸ τῆς πρώτης τοιχοκολλησεως Κυριακᾶς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Διαρκουσῶν τῶν δημοσιύσεων τούτων ἡ αἴτησις καὶ τὸ διάγραμμα τῆς ἐπιφανείας θὰ μένωσιν ἐκτεθειμένα ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Νομαρχίας πρὸς γνῶσιν καὶ ὀδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ταχθείσης τετραμήνου προθεσμίας ὑποβάλλονται εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐντὸς 8 ἡμερῶν αἱ ἀπαιτούμενα περὶ τῶν δημοσιύσεων, τοιχοκολλησεων, καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεων τῆς διακηρύξεως ταύτης ἀποδείξεις, ὡς καὶ αἱ τυχόν εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ὑποβληθεῖσαι ἀναφοραὶ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐρμούπολις, τῆ 8 Ἰανουαρίου 1892

Ὁ Νομάρχης
Α. Κ. Δεληγιάννης.

Ἄρισ. 172

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Κύριε Νομάρχα

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὁ ὑποφαινόμενος νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενος ἐνεργήσητε ἵνα παραχωρηθῆ ἔμοι τὸ παρ' ἐμοῦ ἀνακαλυφθὲν μεταλλεῖον σιδήρου, μαγνήτου καὶ ψευδαργύρου συμφώνως μὲ τὸ εἰς τριπλοῦν συναποστελλόμενον λεπτομερὲς διάγραμμα καὶ τῆς τομῆς τῶν ἐργασιῶν, τὰς ἐκθέσεις τοῦ Μηχανικοῦ καὶ τὴν τῆς Χημικῆς ἀναλύσεως ὡς καὶ τὸ δείγμα.

Τὸ ἐν λόγῳ μεταλλεῖον κεῖται ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων τῆς ἐπαρχίας Σύρου τοῦ Δήμου Μυκόνου καὶ ἐπὶ τῆς νήσου Μυκόνου κατὰ τὰς θέσεις

Τουργιαλιὰ καὶ Ἅγιος Ήλίας, τὰ δὲ ὄρια τῆς αἰτουμένης ἐκτάσεως εἰσι τὰ ἐξῆς.

Ἀνατολικῶς· ἀκρωτήριο Ἀρμενιστὴ, καὶ θάλασσα μέχρις ἀκρωτηρίου Γεμάτας· Δυτικῶς· ἀκρωτήριο Μακροκούφalon καὶ θάλασσα μέχρις ὄρου Τουρλα.

Ἀρκτικῶς ἀκρωτήριο Ἀρμενιστὴ καὶ θάλασσα μέχρις ὄρου Τουρλα καὶ Μεσημβρινῶς, ἀκρωτήριο Γεμάταν, καὶ θάλασσα μέχρις ἀκρωτηρίου Μακροκούφalon. Ἡ ὀλικὴ ἐπιφάνεια τῆς αἰτουμένης ἐκτάσεως ὡς διαλαμβάνει τὸ εἰς τριπλοῦν ὑποβαλλόμενον διάγραμμα μὲ σμίσκουσιν 1/10,000 ἀνέσχεται εἰς στρέμματα 44 685, 392 μ. τετραγωνικά. Διὰ τῆς αἰτήσεώς μου ταύτης ὑπόσχομαι νὰ πληρῶνῃ κατ' ἔτος εἰς τὸ Δημόσιον τοὺς φόρους οὓς ὀρίζει ὁ περὶ μεταλλείων Νόμος, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν γαιῶν τῆς παραχωρηθησομένης ἐπιφανείας.

Πρὸς τούτοις ὑπόσχομαι νὰ συμμορφωθῶ κατὰ γράμμα καὶ ν' ἀκολουθῆσω τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κἀνομισθησόμενον τρόπον τῆς μεταλλεύσεως συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Εὐπειθέστατος
Α. Φωτίου.

1772

Τὸ

Δικαστήριο τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν
Δεχόμενον τῶν ἀπὸ 9 Νεβρίου 1891 ἀγωγῆν τοῦ Ἀντωνίου Καλομενοπούλου κατὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἀγγελικῆς Δ. Καλθοχορέση.

Κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Ἀντωνίου Καλομενοπούλου καὶ τῆς ἐναγομένης Ἀγγελικῆς Δ. Καλθοχορέση ὑφιστάμενον γάμον.

ΚΡΑΣΙ ΣΥΡΙΑΝΟ

γευστικώτατον καὶ δυναμωτικώτατον, καθὸ διορίζόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, πωλεῖται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς μόνον ἢ ὀκτὰ, παρὰ τῷ κ. Λουρέντζῳ Δαλεζίῳ. Οἱ βουλόμενοι ἀποτανηθῶσαν εἰς τὸ τυπογραφεῖον Ρ. Πρίντεζη.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο οἰκόπεδα τὸ μὲν εἰς θέσιν «Νεαπόλεως» ἐκ μέτρων 120, τὸ δὲ εἰς θέσιν «Πέτρα» κατὰ τὴν ὁδὸν Ποσειδωνίας ἐκ μέτρων 180. Ἐπίσης πωλεῖται καὶ οἰκία εὐρύχωρος κατὰ τὴν θέσιν «Νεαπόλεως». Ἄπαντα εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ τυπογραφεῖον Ρ. Πρίντεζη

(Ἔπεται δικαστικὸν παράρτημα).